"మీరు సాధు పురుషుడ్ని దొంగగా తెచ్చారు. మీకు శిక్ష తప్పదు." రాజు కోపంగా రక్షక భటుల మీద అరిచాడు.

"వీళ్ళు అమాయకులు. నేను నిజంగా దొంగనే. నావెంట వీళ్ళని పంపితే నేను దొంగిలించిన వాటిని ఎక్కడ దాచానో చూపిస్తాను." ఆ దొంగ రాజుతో చెప్పాడు.

ఆసక్తిగా రాజు కూడా ఆ దొంగ వెంట వెళ్తే అడవిలో దాచిన తను దొంగిలించిన సామానుని ఆ దొంగ తీసిచ్చాడు. రాజు ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"చిత్రంగా వుందే? నువ్వు ఈ జన్మలో దొంగతనం చేయలేదని నీ చెయ్యి కాలకపోవడం వల్ల రూఢి అయింది. కాని దొంగిలించిన సామానుని ఇచ్చావు. మరి దొంగవైతే చెయ్యి ఎందుకు కాలలేదు?"

"రాజా! నేను అబద్ధం చెప్పలేదు. నేను వీరినించి పారిపోతూ ఓ మఠంలోని ప్రవచనం విన్నాను. 'ఎవరైతే భగవంతుడికి సంపూర్ణ శరణాగతి చెందుతాడో వాడు చేసిన పాపాలన్నిటినించీ భగవంతుడు ముక్తుడ్ని చేస్తాడని, అవి భస్మమైపోతాయని విని అక్కడికక్కడే నేను మళ్ళీ పాపం చేయకూడదని నిర్ణయించుకున్నాను. అలాంటివారిది నూతన జన్మ అవుతుందని మఠాధిపతి చెప్పాడు కాబట్టి నేను ఈ జన్మలో దొంగతనం చేయలేదని చెప్పడంలో అబద్ధం లేదు. కాబట్టి నా చెయ్యి కాలలేదు. నేనిప్పుడు భగవంతుడికి చెందినవాడిని కాబట్టి ఇక ఎన్నడూ దొంగతనం చేయను." వివరించాడు ఆ దొంగ.

సత్సంగం ప్రభావం ఎవరి మీద ఎంత తీవ్రంగా పడుతుందో తెలీదు. కాబట్టి ఎవరూ సత్సంగ అవకాశాలని వదులుకోకూడదు.

110. కురచ- విశాలం

ఓ రాజు ఓ సారి అడవిలో ప్రయాణిస్తూంటే ఆయనకో ఆశ్రమం కనిపించింది. లోపలకి వెళ్తే ధ్యానంలో ఉన్న ఓ యోగి కనిపించాడు. ఆయన కళ్ళు తెరిచే దాకా రాజు ఓపికగా వేచి ఉన్నాడు. యోగి కళ్ళు తెరిచాక రాజు వంక ప్రసన్నంగా చూస్తూ అడిగాడు.

"ఎందుకు నా కోసం వేచి ఉన్నావు?"

"నేనీ దేశపు రాజుని. మీరేదైనా నాలుగు మంచి మాటలు చెప్తే విని ఆచరిద్దామని వేచి ఉన్నాను." జవాబు చెప్పాడు రాజు.

యోగి కొన్ని క్షణాలు ఆలోచించి చెప్పాడు.

"ఏ రాజు చేతులైనా సరే కురచగా ఉండాలి. అదే సమయంలో విశాలంగా కూడా ఉండాలి."

"మీ మాటల వెనక ఉన్న బోధ నాకు అర్థం కాలేదు స్వామి." అణకువగా చెప్పాడు రాజు.

"ప్రజల నించి పన్నులు వసూలు చేసేప్పుడు రాజు చేతులు కురచగాను, వారి శ్రేయస్సు కోసం ఖర్చు చేస్తున్నప్పుడు విశాలంగాను ఉండాలి."

తను అందుకు వ్యతిరేకంగా ప్రవర్తిస్తూండబట్టే ఆ యోగి తనకా ఉపదేశం చేసాడని గుర్తించిన రాజు తన తప్పుని సరిదిద్దుకుని అప్పటి నించి ప్రజలని పన్నుల భారంతో పీడించక వారి శ్రేయస్సుకై కృషి చేసి సత్ప్రవర్తనతో మంచి పేరు తెచ్చుకున్నాడు. మనం చేసే ప్రతీ పనిలో దయని తప్పక కలిపి చేయాలి.

111. కాలం విలువ

బాంబే నించి వచ్చిన ఓ ఆధ్యాత్మికవేత్తని రైల్వే స్టేషన్ నించి పికప్ చేసుకున్న భక్తుడైన ఓ వ్యాపారి, ఆయన్ని సరాసరి ప్రసంగ స్థలానికి కారులో తీసుకు వెళ్తున్నాడు. దారిలో అనేక చోట్ల రెడ్ లైట్ల దగ్గర కారుని ఆపాల్సివచ్చింది.

"నగరంలో ట్రాఫిక్ లైట్ల దగ్గర రోజూ చాలా సమయం వృధా అవుతోంది." వాపోతూ చెప్పాడా వ్యాపారి.

"బాంబేలో నేను ఇంటి నించి మా సెంటర్‌కి వెళ్ళడానికి ఇంతకన్నా ఎక్కువ ట్రాఫిక్ లైట్లు ఉన్నాయి. కాని నా సమయం మాత్రం వృధా కాదు." చెప్పాడు ఆ ఆధ్యాత్మికవేత్త.

"ఆ సమయంలో ఏం చేస్తారు? ఏదైనా ఆధ్యాత్మిక పుస్తకం చదువుతారా? లేక ఆధ్యాత్మిక కీర్తనలు వింటారా?"